

בולעטין # 126 - אדר תשל"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

העמק דבר על במדבר פרק ז פסוק טו

(טו) בן שנתו. עשו אותם כק"צ. דכל הכבשים שבאין בשביל צבור למוספין ותמידין ועוד הכל ב"ש. מה שאין כן יחיד המביא עולה. ומש"ה כתיב להלן בפ' זאת חנוכת שהיה לעולות הללו מנחות נסכים. והרי מחלקות תנאים היא אי קרבו יחידים נסכים במדבר. ואפי' למ"ד דקרב אינו אלא אחר מרגלים שנאמרה פרשה זו של נסכים. אלא ע"כ שנהגו בקרבן דין ק"צ ומש"ה דחה שבת גם כן [והנה הרמב"ן פ' שלח כ' וכן הנשיאים בחנוכה שלהם לא הביאו נסכים. ולכאורה פלא שהרי מפורש כתיב להלן ומנחתם. אכן בביאורי עה"ס הראיתי מקום לחלק בין מנחות דבני הקרבה נינהו לנסכים]:

העמק דבר על במדבר פרק ח פסוק ב

(ב) בהעלותך את הנרות. כ' הראב"ע שנשמכה פרשה זו להודיע כי הדבור יהי' גם בלילה. והרמב"ן תפסו ממאמרם ז"ל בשבת והלא לא נדבר עם משה אלא ביום. אבל כבר ביארנו ריש פ' תצוה ובפ' אמור דהמנורה תכליתה לפלפולה ש"ת. וזה הלמוד הי' בלילה כמבואר בש"ר פ' תשא שבליילה חזר משה בעצמו. והיינו תורה שבעל פה. עם סיוע מה"ש. והי' משה בא לא"מ גם בלילה בשביל תורה שבעל פה. ומש"ה בא הסמיכות של הנרות (ורש"י פי' בשם המדרש בשבא הפרשה לכאן משום שחלשה דעת אהרן א"ל הקדוש ברוך הוא שלך גדולה משלהם כו'. וכבר נתעורר הרמב"ן מה זה ביחוד ולא קטרת וכל הקרבנות. והביא הוא ז"ל בשם מדרש שהנרות הוא לדורות אפי' בזמן שאין בית המקדש קיים ופי'

שהיינו נרות חנוכה. ויש להתבונן מה זה ענין חנוכה לכאן אבל כבר ביארנו כ"פ שהקרבת נרות במשכן לא באו לתכלית פרנסה כמו שהיה בבית עולמים. אלא בשביל יעוד למשה ומש"ה משעה שנתנדו במעשה מרגלים ולא בא יעוד למשה פנים אל פנים כמש"כ התוס' ב"ב דקכ"א. לא הקריבו הצבור קרבנות כדאיתא בחגיגה ד"ו. אבל המנורה באה ביחוד בשביל פלפולה של תורה וזה היה גם לדורות וגם נרות חנוכה מועיל לזה כדאי' בשבת פרק ב' וע"ע מש"כ בהר"ד ס' שמות ל"ט):

אל מול פני המנורה. פני המנורה אינו הנר האמצעי כפרש"י. שהרי תניא בספרי ויעש כן אהרן שעשה לה פנים. ותו הרי כתיב והאיר על עבר פניה. משמע דכל הנורה יש לה פנים. אלא הפי' כמש"כ בס' שמות פ' תרומה דפנים משמעו מאותו צד שבאים אל המנורה להדליק. ובא שם האזהרה שיטה הנרות לזה הצד ולא לצד השני שהוא אחורי המנורה. וכאן באה אזהרה שיהיו נטוים באלכסון היינו לפנים שבגוף המנורה הוא הנר האמצעי כפרש"י:

יאירו שבעת הנרות. משום שבתורה שבעל פה נכלל שבע חכמות שבלי ידיעה בכל החכמות א"א לבא לכמה עיקרי תורה. כמו שיעורי כלאים ועוקצין וקדה"ח ועוד הרבה עניני שיעורים. וכל החכמות באו לשמש ולבאר אזהרות תורה שבכתב.

וגם מי שיש לו עינים מוצא כל החכמות מרומז בתורה שבכתב. כמו שמצא ר' יהושע לכמה נחש מוליד כדאי' בבכורות פ"א. וכן כל פרטי המוסרים מרומז בתורה (כמש"כ בקדמת העמק השני בביעור מה שאמרו חז"ל אלו זכו ישראל לא ניתן להם אלא חמשה ח"ת כו') והיינו שהזהיר הקדוש ברוך הוא שיהיו מאירים כח כל החכמות לפני המנורה שהוא נגד עיקר התורה. וע' מש"כ בס' שמות ל"ז י"ט:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)